

всѣиъ и ный, но съразиѣро съ онова което сѫ напра-
вили и правятъ другытъ народы за постигваніето на тѣзи
цѣль, ный смы твърдѣ малко извиршили, за да не кажемъ
че нищо не смы извиршили. У насъ не само на всякаjdѣ
еще дѣвически училища нѣма, но и отъ онѣзи които имамы
ни едно не е каквото трѣбва да бѫде. И може да
ся каже даже че таквый каквото гы имамы и както ся
прѣдава въ тѣхъ днесь, тѣ служатъ повече за исхабявав-
іе на окаянното негово състояніе у насъ. Като исключи-
чимъ едно или двѣ отъ учебнѣтъ заведенія за женитѣ у
насъ, другытъ всички сѫ тѣй здѣ устроены, што изиску-
вать непрѣмѣнно едно колкото е възможно по-скоропшно
прѣустроеніе и нареждаше, на споредъ нуждѣтъ и съ-
стояніето ни.

ДВѢТЬ НАЙ-ХУБАВЫ ГРАНКЫ

I

ВѢРАТА

« Когато живогътъ е пълнъ съ горчивы искушенія,
когато душата на человѣка подъ ударытѣ на злохудѣ суд-
бинѣ сѧ обладава отъ усилиж тѣгъ, когато всички мысли
сѫ пропитавы съ отровътъ на сумнѣніето и на скепти-
цизма, когато всички чувства и осѣщенія сѫ размѣтены
и разбѣрканы съ цѣлъ визъ измамы и излъганы надежды —
тогазъ какво остава человѣку да прави? — Тогазъ вѣра-
та — тая дѣшеря небесна — единственната сила и мощь
на земѣнѣ, е която тури мхлемътъ на чудотворнѣтъ
силъ върху ранытѣ на человѣцитетъ, тогазъ человѣкъ ся
спасава само съ мыслѣтъ за Бога и за неговата без-
крайнѣ добротѣ както и прѣмудростъ, която най послѣ
дава неуклонимо и правилно теченіе на историческы-
тѣ дѣла.

Всичко що ся вижда въ человѣка — въ този най-
мадкытъ умно-организованъ свѣтъ въ срѣдѣ вселениj —
всичко това ся съгледва и въ животътъ на народытѣ, и
въ онзи на всичкото человѣчество — великийтъ умно-ор-
ганизований свѣтъ.